

zerkesztő iroda
Sepsi-Szentgyörgyön
a ref. kollegium épületé-
ben, hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadó hivatal:
POLLÁK MÓR
könyvnyomdája és könyv-
kereskedése,
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
b éremtelen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A „Háromszéki háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.
ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK
Helyben háshoz hordva, vagy
vidékre postán küldve
Egész évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábról perit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitótér sora 15 kr.

Az iparosság kérdésehez.

S. Szentgyörgy jun. 6.

I.

A „Nemere” 44-ik számában: „Van e Háromszékmegyének kézműipara” címmel ellátott cikk elent meg, melynek írója ellesve gondolataim egyrészt, azt jónak látta nyilvánosságra hozni s imitt amott saját észrevételeivel felspékelve találai a nagy közönség elé. Jóllehet a „spék” kissé avas, mindazonáltal senkinek gusztusát töie elrontani nem akarván, kerülni fogom a reflexiókat s a lehető tárgyilagossággal kívánok egyetmást elmondani kézműiparunkról.

A kézműipar megyénkben is úgy, mint az ország egyéb részeiben a mennyit nyert a céhrendszer eltörlésével, épen annyit veszített az új ipartörvény életbeléptetésével. Nem hiszem, hogy találkoznék jóra való iparos, a ki a mostani rendszerrel a legtávolabbról is megvolna elégedve. Ohajtja vissza a régi céhrendszert nem azért, mintha kevesebb levén az iparos, több kilátása lehetne a megélhetésre, a meggazdagulásra, hanem azért, mert átlátja, hogy e rendszer mellett lesz ugyan iparos elég, de jóra való vajmi kevés s a sok kontár mellett a szorgalmasnak, előretörőknek is gyakran meg kell hátrálni. Ugy van az ipar terén is, mint egyebütt, hogy igen gyakran kerülnek felszínre azok, a kiknek fejök könnyebb. Hány kitűnő iparosnak kell küzdeni szegénységgel a legnagyobb szorgalom mellett is, csak azért mert szerény, mert hiányzanak összeköttetései s ennél fogva a publikum még nem kapta fel.

Sok iparosunk van, a ki kedvesen gondolt volna azon boldog időre, a midőn tele vággyal, tele reménnyel nyult a vándorbothoz s ifjuságának legszebb idejét távol a szülői háztól, időgen ajku mesterek műhelyében élte le. Sanyarúsággal szerezte kegyerét, ismereteit, de gyűjtött tapasztalást, megtanulta ismerni az életet, az embereket s midőn visszakérült az édes szülőföldre, számon adta vándorlásainak eredményét; ha józan életü, szorgalmas

és tehetséges iparosra volt benne kilátás, bevették a céhbe és alapíthatott magának családot és ühette mesterségét. Ezen régi mesterlegények köpezik ma is csekély kivétellel az iparosok színét, javát.

És ma vajjon kikből lesz az iparos? A szülő minden hivatás nélkül beadja gyermekét egyik, vagy másik műhelybe s alig, hogy az inasi éveket kitanulta jónak látja megnősülni, felcsapni mesternek. Ezt teheti könnyen, mert senki azt sem kérdi, hogy honnan jött, hol tanult, mit tud, elég ha van pénze, a miből megnyithassa üzletét. Egyebütt pl. tanítói, ügyvédi, vagy közhivatalnoki pályán megvárják a jelöltöt, hogy vizsgát álljon ki, s alkalmazhatóságát mindig ennek sikerültétől tétélezik fel. A leendő iparos mestert ilyen hokus pokussal minek fásasztanak! Hanem aztán mi következik ebből? Az, hogy lesz iparos elég, de mesterségét csak a százaik értvén, hivatását pedig kevés fogván fel, kénytelen lesz vagy elbukni s beállani valamelyik műhelybe dolgozni s folytatni ott a hol elhagyta, vagy pedig kontárkodással üzni azt a mesterséget, melyhez ő nem sokat ér.

Ily állapot mellett aztán nem lehet csodálkozni, ha iparunk nem üti a kellő mértéket, ha sokan odahagyják azt a pályát, merre minden hivatás nélkül léptek s beállanak valamely ügyvédhez irnoknak, végrehajtónak p.örnek, vagy csendörnek. Az iparosok jáva és a kontár azután dolgozik a közönségnek, de szükségleteit nem tudván kielégíteni kénytelen a megrendelőt szóval tartani, mi miatt hitele csökken s a közönség elmegey bécsi gyártmányokat vásárolni.

Mindezekhez járul aztán a magyar fajban nagymértékben meglevő urhatnáság, a pénznek meg nem becsülése s több efféle, a melyek mind hátráltatják az ipar kifejlődését. A német iparos nem nézi soha, hogy mennyi a heti keresménye, hanem arra figyel, hogy mennyit tud abból megtakarítani. Ehez szabja azután életmódját is. Nálunk az iparostól épen úgy, mint más pályán működőtől megvárják, hogy az elsősorban jó bruder le-

gyen, tudjon ügyesen koccintgatni s mihelyt ennek nem embere, nem is ügyes iparos.

Ily életmód mellett aztán a munka nem folyik úgy a mint kellene s ezzel együtt a vagyonosodásra sem lehet semmi kilátás.

Egy igen fontos oka az ipar fejletlenségének még az is, hogy nálunk sokan irtóznak az iparos élettől s jómódu szülő ritkán adja gyermekét ezen pályára; kinek annyi módja van, az még is jobbnak látja valamiféle urnak nevelni fel fiát, a miből aztán az következik igen soknál, hogy rosszabb hivatalnok lesz, mint iparos lett volna.

Csak a legszegényebb szülők gyermekeiből kerül ki nálunk csekély kivétellel az iparos, a kinek körülményeinél fogva aztán vajmi nehéz lesz üzletet nyitania.

A magyar büszkeségnek legcharlatánabb fogása az, hogy az ipart mumusnak nézi, s rosztalanuó fiát mindig azzal ijesztgeti, hogyha nem tanul mesterségre adja. Ha szavának ura lenne, talán jobb lenne a rosztal tanuló fiura nézve is felcsapni iparosnak, mert megtörténhetik, hogy erre több hivatást érez magában, mint a diák nyel tanulására. De ur hogy adná iparosnak a fiát, hisz majd ha valahogy átesik az osztályokon egyik, vagy másik uri rokon közbejárására népboldogító is lehet belőle.

Az elébb emlitem, hogy iparosaink rendszeren a szegényebb néposztályból valók. Ebből következik az, hogy gyermekkorunkban nem tanulhatván annyit, mennyi ismeretet ma egy iparostól méltán megvárhatnánk: az iparosok legnagyobb része nélkülözi a kellő műveltséget. Tekintsünk szét városunkban, vajjon a jobb iparosok nem egyszersmind kellő műveltséggel bíró egyének-e? Hogy mit kell ma első sorban tenni iparunk fejlesztésére, annak elmondását a jövő számra halasztom.

RZB.

A főrendiház június 3-án d. u. 1 órakor idős Szögyén László elnöklete alatt rövid ülést tartott, melyben átvette a képviselőház izenetét az erdő

vagy hydrogen helyett azt a pomádé illatot, mely az erdők rigóit oxigéndusabb régiók felé hajtja.

Pedig milyen szép lehetett az, midőn még ezzel nyitotta meg a főtanácsos a lassu magyart:

Szót a táncnak legények! Uram Jézus segélj meg! Ha most tenné ezt valaki, kelatkeznék erre nagy sugás bugás: jaj be paraszt! Nesze!

* * *

Annak a szép völgynek mely Szemerjától dél-nyugatra vonul, melyet látni még senki meg nem unt, a tulsó végén fekszik Erdély egyik leghíresebb fürdőhelye: Előpatak. Csak azt szándékozom jelenleg erről mondani, hogy oda a fürdőóvad pünkösdi elsőnapján Fátyol Lajos nagykirályi zenetársulatával beköszöntött. Ott vendégesalád már várta. Zimatos s valódi magyar lelkesülést keltő népdalai után olyan négyest húzott, hogy a vidékről szép számmal megjelent közönség csak akkor vette észre, hogy táncol, mikor már a „nagy balance” ig jutott. Ekkor természetesen már nem lehetett megállni, hogy egy kis „piros, piros, piros” csárdás meg egy „csingilingi” friss né kövesse.

Előpatak sok vendéget vár; a kényelem eddigi hiányait folyton igyekeznek pótolni, s ha épen „kurából” nem teszi is valaki, látogasson odá gyakran nem fogja megbánni, aztán van ott mit harapni is egy helyen azt mondja a felirat, hogy:

„Itten
mindenidő tait
jó és jutányossan
friss ételek
kaphatók,
és kitűnő
Ittallók.”

Közel van az a Barassó!

Janus.

TÁRCA.

Székelyföldi apróságok.

Mikor a pünkösdi ünnepe közeledik, a csiki komámasszonyok és nénémasszonyok közt nagy az izgalom. Egymásnak adják az ajtókiilincset a látogató szomszédnők, mert sok és felette nevezetes dolgokat kell meghányi-venni a Brassóba való utazásra nézve. Kik és hányan ülnek együtt, mit visznek az utra, mivel lepik meg a „leányukat” meg annak az uraságát? . . . s számtalan más fontos kérdés felett kell döntő határozatot hozni. Végre három négy nappal pünkösdi előtt megkezdődik a csiki asszonyok nagy utja, hogy felkeressék a „Barassóban” szolgáló leányaikat, a kiket már egy kerek esztendő óta nem láttak. Valóságos „asszonyi népvándorlás ez, száz meg száz fakónak, gúnyolt szekér szállítja tiz tizenötenként a viszontlátás örömeire sovárgó asszonyserget a circumspectus „Herr Noóber”-ek híres városa felé. Sajtérlelő helyiségben képzelet magát, a kinek a szerencse kedvező fordulata megengedi, hogy a hazából dél-ébredelő karaván mulatságos lakomájának szemlélője lehessen. Két három „borító” tele kitűnő turóval kerül elő a szeredások és általvetők bőséges tartalma közül s a székely vendégszeretet még itt sem tagadja meg magát, halálosan meglenne sértve a szomszédasszony, ha a komaasszony visszautasítaná „jószüvüleg kénált” elemozsiáját.

A leányoknál már jó előre képezi kizárólagos tárgyát a beszédnek az anyai látogatás, s midőn az asszonysereg megérkezik: nincs szerencsétlenebb teremés ezen a világon annál a leánynál, a kihez senkisé „jött bé.” Két napig tart a látogatás. Ezalatt adják tudtára egymásnak anya és leány egy esztendő történetét, a mire persze ennyi idő alatt nem is volna képes más, csak — asszony.

Következik a visszautazás. A megtakarított összegecske haza vándorol; kell a szülőknek. A melyik leány már begyakorolta magát eléggé a gazdaszonykodás mesterségébe, együtt távozik.

Otthon már akadt parthie számára. Nem is számíthat férjhez menetlre a ki Brassóban nem „tanólt” — Csak az a szomorú körülmény fordul elő ennél a tanólnál, hogy némelyik nagyon is „kitanólt” s az illet csak a szülői ház asyluma védi meg az örvénytől. Az atyátlan unoka szeretetteljes körbe jut Szegény leány mennyit szenvedhetett! Mikor lesz munka adva a nép kezébe, hogy mentve legyen a lealázó helótaság keserű kegyerétől.

* * *

A „Herr Gevatterek,” mint ők mondják: „Die Stützen der Kultur unter den Barbaren” sok mindennél árasztották már el a székelységet — jó részében nincs köszönet. — Csodák csodája, hogy magyar nyelvünket nem áldoztuk fel még csaholásuk szépségeiért. — Akaratlanul ragadt ránk még valami abból is.

Ha mások a conditio nélkül spacirozót „facérnak” nevezhették el: a szemerjai székelyek is adtak táncmulatságoknak és magának a mulató helynek „pacé” nevet, pedig nem igen volt fogalmuk sétahangversenyekről. Kibékítne a névvel maga a dolog, ha abban a páratlan szépségű szemerjai erdőben ma is úgy látnók mulatni a nagy számmal még a szomszédokból is odaseregletteket, a mint láthatták azt atyáink.

Azt a kedves eredetiséget ma hiába keresed ott. A hol székely szöttest remélél látni, ott sárgaszegélyű csipkekötényes nember piros Garibaldi ingujban úgy rugja a kankant, hogy a koksza fejbessujtással fenyegeti környezetét s diluvialis kézfejekre illő fekete glaciékesztyűjét a beszorult lég úgy felduzzasztja, hogy Mongolfier bátran vállalkozhatott volna léggömb helyett ilyenekkel szállani a magasba, ha felhasználhatta volna meleg levőgő

törv. javaslat tárgyában, melyben az állandó hármass bizottság bemutatja jelentését az 1878. évi közösügyi rendkívüli kiadások fedezéséről és az illetékhátralékok kamatlábasáról szóló törvényjavaslatok tárgyában, az igazítási bizottság pedig jelentését Pellegrini János grófnak kir. meghívó levele kieszközölését szorgalmazó kérvénye tárgyában. E jelentések a legközelebbi ülés napirendjére tűzettek s ezzel az ülés, jegyzőkönyv hitelesítése után 1 és egynegyed órákor véget ért.

Konstantinápolyban nagy az ingerültség Aleko basa ellen a fezkérdésben tanúsított magatartása miatt, bár egyelőre legalább, alig ha lesz ez incidensnek komolyabb következménye; Obrucsev tbc és Lobanov hg. kik legutóbb a szultánál ebédelték s töle egyuttal elbucsztak, kétségkívül megnyugtatták a szultánt. A porta köreiben különben is újból váltságok látszanak fölmerülni s Kheireddin basa lemondásáról ismét sürübben érkeznek hírek. A főnehézség, melyet a török kormány egyáltalában nem képes leküzdeni a pénzügyi szükség. Egy bizottság tervet készített a kiadások leszállítása céljából, de Ozmán basa hadügyminiszter már előre tiltakozik a hadügyiköltségvetés redukálása ellen, kijelentvén, hogy még a hadsereg egy része hazabocsáttatik is 5 és fél millió font sterling évi fedezetre van szüksége.

Oroszországban az ostromállapot mind nagyobb területekre terjesztik ki, az elfogatások, deportálások tömegesen folynak, de hogy a nihilista titkos bizottság tagjait elfogni sikerült volna mint már több ízben híresztelték, az nem bizonyul valósnak. A nihilisták lapjai és röpíratai most is megjelennek. Szentpétervári tudósítások szerint Gurko tábornok a fővárosból több mint 20.000 embert utasított ki csupán mert e szerencsétlenek nem voltak kellően ellátva utlevekkel és igazolványokkal: a kiutasítottak pedig többé nem szállíthatók, hanem Szibériába, melyet az orosz nép most már kegyetlenül „Nihilária”-nak nevezett el. A merénylő Soloviev perét e héten fogják tárgyalni s egy szentpétervári távirat arról értesít, hogy a pert igen röviden fogják elintézni, az eredményt pedig csak akkor hirdetik ki, ha az ítélet már végre lesz hajtva. Az akasztások, mint a táviratok jelentik, Kievdn is javában folynak!

A novibazári konvenció végrehajtására, mint egy eredeti konstantinápolyi távirat is jelenti, már történnék intézkedések. Ezekről a „N. W. Tblatt” a következőket jelenti: Az I. gyalog hadosztály V. gyalog altábornagy parancsnoksága alatt, mely az 1. és 2. gyalogdandártól áll, elhagyja eddigi szerajevói állását és mint a Novi-Bazár okkupációjára rendelt csapatok első vonala a Drinához Visegrádba vonul. Mint második vonal utána megy az eddig a IV. hadosztályhoz tartozott 39. gyalogezred, melynek ideiglenes rendeltetési helye Gorazda, míg a felvonulási vonal jobb szárnyát a XVIII. gyaloghadosztály 2. hegyi dandára fogja képezni, mely elhagyva nevezetű őrségét, Frcsában fog állást foglalni.

Skobelev tábornok, a kelet-ruméliai orosz megszálló csapatok főparancsnoka Burgaszból törzskarával együtt elunazott Odeszába s az orosz sereg hazaszállítása szaporán folyik, úgy hogy a kiürítés rövid idő alatt nagyrészt is lesz fejezve. Stolipin tábornok után a kormányt Aleko basának átadta, a mult hét végén Slivnába tette át főhadiszállását s itt marad az orosz csapatok teljes elvonulásáig. Aleko basa maga kísérté a pályaudvarhoz a volt orosz kormányzót, ki itt az egybegyűlt nagy néptömeghez sajtóságos beszédet intézett, figyelmeztetvén a polgárokat, hogy a berlini szerződés sem egészen rossz ugyan, de ezentul a bolgárok, föladata lesz, hogy a szabadságot, melyet a san-stefanoi szerződés akart nekik biztosítani, kivívják; a tábornok ur különösen a milícia tisztjeit figyelmeztette, hogy az ő kötelességük lesz jövőre küzdeni nemcsak saját országukért és a balgaságért, hanem általában aszlávságért, melynek feje a cár.

Egy könyvomatú lapnak Ujvidékről írják, hogy különféle lapoknak többé-kevésbé azon célzatos közleményei mintha a szerb püspökök a magyar nyelvnek a népiskolákban való kötejes tantárgyként való felvételéről szóló törvényre vonatkozólag ő felségéhez folyamodtak volna: minden tényleges alapot nélkülöz. Sem a püspökök, sem a kongresszus-bizottság nem foglalkozott ily értelmi feirattal tervével, s ez annál kevésbé, mivel a magyar nyelv az illető egyházi és felekezeti hatóságok határozatai szerint, ugyis már akadálytalanul felvételre a szerb népiskolák tantárgyai közé.

A székely nemzeti muzeum ügyében.

Közelebről annyi mindenféle hírlapi tudósítás járta be az országot a Cserey-muzeum tárgyában, hogy a tájékoztatlan közönség csakugyan nem tudja mi az igazság. Közelebről ezen hírlapi mendedmondák után a budapesti székely közmívelődési egyesület a háromszékvidéki választmányhoz is kérdést intézett, hogy mennyiben áll a muzeum-ügy. A választmány felelt is rá. A feleletet, mely az ügygyel teljesen megismerttet bennünket, közöljük a következőkben:

Idei május hó 23. aról 52-ik szám alatt kelt s ugyanazon hó 31-én vett nagybecsű felhívása foly-

tán vidéki választmányunk a székely nemzeti muzeum ügyéről a következőkben teszi meg előterjesztését:

Özvegy mélt. Cserey Jánosné szül. Zathuretzky Emilia urasszony az általa gyűjtött muzeumi tárgyakat 1877. március hó 10-én kelt Háromszék-megye közönségéhez intézett levelében a megyének ajánlotta fel, mely is azt ugyanazon év június hó 24. ikén tartott közgyűlésében a 160. tételszám alatt hazafias örömmel fogadta s külön átiratban meg is köszönte. Az alapítványlevél nevezetesebb pontjai következők:

- 1) Az alapított muzeum Székely Nemzeti Muzeum nevet viseljen.
- 2) Csakis Háromszék-megyében legyen elhelyezve.
- 3) Csik, Háromszék és Udvarhely megyék által tartassék fenn és
- 4) ezen megyék által választott igazgatóság által ügyeltesék fel.
- 5) Az alapító urasszony 1000 frt alapítványt teszen a maga és Akos és Gyula fiai nevében, melynek 6/10-át fizetni ajánlkozik.
- 6) Hogy a muzeum alapításában közreműködött Vasadi N. Gyula továbbra is mint a muzeum öre megtartatik azon 300 frt évi fizetéssel, melyet eddig ő nagyságától élvezett.

Ezen pontokat a megye elfogadván, a további teendők iránt egy javaslat készítésére bizottságot nevezett ki a főispán elnöke alatt, melynek tagjai közt voltak többek között: a megye alispánja, Kézdi-Vásárhely és Sepsiszentgyörgy városok polgármesterei, Donáth József kir. törvényszéki elnök és a sepsiszentgyörgyi ref. iskola egyik gondnoka stb. Ezen bizottság javaslatát a megyei közgyűlés 1877. december hó 5. én elfogadta, mely szerint:

- 1) A muzeum a sepsiszentgyörgyi ev. ref. kollegium egyik melléképületében helyeztesék el, — mely épület átengedése iránt megkerestetett az iskola gondnoksága, mely el is fogadván azt, általa jóváhagyás végett felterjesztetett a kolozsvári ev. ref. egyházi igazgató tanácsához, melynek beleegyezése 1878. őszén érkezett be.)
- 2) Hogy az igazgató választmány álljon Csik, Háromszék és Udvarhely megyék fő- és alispánjaiból, Udvarhely, Kézdi-Vásárhely és S-Szentgyörgy városok polgármestereiből, mely igazgatóság van hivatva a muzeum ügyeit vezetni és fentartásáról gondoskodni.
- 3) A helyiségek berendezési költsége közadakozások útján szerzessek be.
- 4) Vasadi N. Gyula, mint a muzeum öre, 500 frt évi fizetését kapja a háromszék-megyei tanalap kamataiból, — mit a kultuszminiszterium is helybenhagyott azon hozzátétellel, hogy Vasadi N. Gy. egyelőre ideiglenes minőségben nevezetik ki.

Ezen határozatok végrehajtására részben Háromszék-megye főispánja kéretett fel, a muzeumnak átvitelével pedig a megye alispánja bizatott meg. Háromszék-megye főispánja nemcsak hogy Csik és Udvarhely megyék közönségét hívta fel közreműködésre, — mit Udvarhely-megye alap hiányában megtagadott ugyan, de az igazgatóságban részvétet hallgatóságilag elfogadta — de egyszersmind a muzeum-helyiségek berendezési költségeinek fedezése céljából jótékony bálákat rendeztetett, mely példa után indulva hasonló bálók rendeztettek Baróthon, Kovásznán és Csik-megyében is. Mindezek jövedelmezték egy 7-800 forint körül, mely összeg számlájára azonnal meg is kezdetett a muzeumi termek berendezése, melyek is az ideiglenes muzeum-tervezetei szerint és az építészeti hivatal felülvizsgálata és költségterve szerint készítették és már ez év február havában bevégezettek.

Mihelyt ez megtörtént, — a megye alispánja ugyanazon hóban az átvétel végett személyesen szállt ki Imecsfalvára, de az átvételt nem eszközölte, mert a szükséges leltározás nem volt elkészítve. Ezután az ideiglenes muzeum-ör a helyiségekre nézve meg azt kívánta, hogy az épület ablakal megnagyitassanak és táblákkal láttassanak el. Ez is végrehajtott és az alispán által felkérte az alapító urasszony az átadásra, azonban onnan azon választ nyerte, hogy az átadás nem történhetik meg azért, mert az ideiglenes muzeum-ör Pestre utazott Akos fiával.

Május hóban újra felkérte ő nagysága, de ekkor „Székely Nemzeti Muzeum” címmel, számozva (tehát hivatalos formában!) azon választ adta, miszerint a „muzeum átvételére a székely nemzeti gyűlés Pesten tartott határozata szerint annak bizottsága fog megjelenni, melynek valószínűleg az alispán is tagja lesz.” Az alapító urnő ezen választát az alispán felterjesztette a megye főispánjához ki előtt ezen ügy jeleiben áll. — Köztudomásulag azonban a muzeum költöztetése kezdetét vette, mert májushó folytán több láda szállítottott Sepsiszentgyörgyre a muzeum helyiségébe, — melynek kulcsait is az illető ör magához vette.

Ennyiben áll a székely nemzeti muzeum ügye, mit választmányunk is kellő figyelemmel kísért és csak sajnálni tudja, hogy avatatlan egyének, rosszakaratu, vagy önérdék hajhászó téves közlések nyomán a tényállással merőben ellenkező irányban kívánják a közönséget vezetni s ez által kompromittálni egy olyan megyét, mely nemzeti életének teljes öntudatával bir és azért minden időben helyt is áll, és mely erület kifejezésének bizonyítékául az itten megjelenő „Háromszék” című lap erre vonatkozó cikkeit tisztelettel mellékeljük.

Visszatetszéssel fogadtatott azért a megyei általános közvélemény által nemcsak a fennemlített hírlapi vadaskodások — de azon hir is, hogy „egy Pesten tartott székely nemzeti gyűlés” léteznék, mely hírek „hivatalos” bélyeget adott, vagy legalább kívánt adni a fennebb említett levél is.

Jelenben is meglepett a tek központi választmány leirata, mely szerint a „székely képviselők” lépést kívánnak tenni ez ügyben kultuszminiszter ur excellenciájánál; de mely célszavakkal ezen megyének itthon megfordult képviselői — ugylát-szik — értesítve nem voltak, mert arról semmit nem is tudnak.

Mindazonáltal megnyugvással fogadtuk a tek. központi választmány leiratát, melyből kitetszik az hogy saját közegei útján kíván magának minde- nekelőtt felvilágosítást szerezni az ügynek valódi áll pota felől s mely egyszersmind hazafias bizto- síték is nekünk az iránt, hogy az ügy valósággal azon irányban fog vezetett, mely egy a székely nemzet méltóságának, mint Háromszék-megye köz- érületének és a nagylelkű alapító kivánságának fog megfelelni.

Nézetünk szerint a magas kormánytól a mu- zeum gyarapítására volna szükséges bizonyos evi általányt kieszközölni, mert erre még semmi alap- pal nem bir, az egyebekre nézve pedig teljes meg- nyugvással várandó be a felügyelő bizottságnak működése, mely oly férfiakból áll, kik ugy érte- lemme, mint hazafisággal birnak, hogy a székely nemzeti muzeum ügyét előre vigyék és azt fel- ügyeljék.

Melyek után maradtunk Sepsiszentgyörgyön, 1879. június 5-én tartott választmányi ülésből a tek. közp. választmány hazafias szolgálai: *Horváth László,* választmányi elnök. *Tarcali Endre,* választmányi jegyző. *Künle József,* bizottsági tag. *Veres György,* bizottsági tag.

Málik József, bizottsági tag.

Az iparos ifjuság vándorgyűlése.

Az országos iparos-ifjusági egyesületek vándor- gyűlése e hó 2-án tartott meg Székesfehérváron.

E gyűlésen harminckét iparos ifjusági egyesület volt képviselve, összesen százhusz egyénnel! azon- kívül az ország minden vidékéről számos ipar- barát s kiállítási vendég volt jelen. A veszprémi és békéscsabai iparos ifjusági egyesületek zászlóval és jelvényekkel jöttek. Mind e tagok nem csekély élénkséget kölcsönöztek az ünnepek alatt külön- ben is mozgalmas városnak. Vasárnap reggel a sz.-fehérvári egyesület, mint a mely az országos gyű- lést rendezé, az indóházban fogadta az érkező ven- dégeket s zenezőval bekísérté őket a városba. Este ismerkedési ünnep volt az egyesület helyisé- gében.

Pünkösdi hétfőjén reggel 8 órákor az iparos kongresszus oda érkezett tagjait fogadták a pályau- dvarban, kiket Rainiss Mátyás egyesületi elnök üd- vözlő beszéddel fogadott. Utána gróf Zichy Jenő, a kiállítás végrehajtó bizottsága nevében üdvö- zölte a vendégeket.

Ezek közül Ráth Károly kongresszusi elnök meleg hangon köszönte meg a szives fogadtatást s ki emelte a kongresszus nagy horderejét a kiál- lításra nézve. A kongresszusi tagok egy része megtekinté a kiállítást, másik része az iparos-ifjak- kal a városba ment az egyesületi helyiségbe.

A gyűlés 10 órákor kezdődött a városház nagytermében. Itt megjelent gróf Zichy Jenő is, kit a jelenvoltak viharos éljenzéssel fogadtak. Az ülés következőleg alakult meg. Elnök: Ráth Ká- roly, alelnök: Rainer Ferenc (Szeged) Benkő Ist- ván (Veszprém), jegyzők: Kubinyi Zsigmond, Lau- ner Károly, Grünwald József és Vida Pál. Házna- gyok: Takó Ferenc és Rainiss Mátyás.

Ráth Károly elnök megnyitó beszédében lelkes szavakban buzdítá az ifjakat a munkásságra s utalt a mostani kiállítás rendkívüli sikerére, mint a mely ép az iparos világ törekvésének dicséretes és fényes eredménye. Ezzel kapcsolatban kiemelte gróf Zichy Jenő nagy érdemeit, melyeket a kiállít- ás létesítése által az iparosoknál szerzett s ezek nevében köszönetet mondott neki.

Erre Gelléri Mór előadó felolvasá a szegedi vezéregylet jelentését. A program egyes pontjai- nak tárgyalása alkalmával a következő határozata- tokat hozta a gyűlés: 1. A betegesélyezés szer- vezet szabályozásánál azon nézet jutott érvényre hogy a ki három hónapig tagja az iparos egyesület- nek: nyolcz napi ápolásra tarthat igényt: 2. a gyűlés életbeléptet uti segélyt: 3. minden egyeslet- nek három szavazata áll rendelkezésre egy-egy gyűlésen; 4. a legközelebbi vándorgyűlése 1881- ben, Debrecen városában tartassék 5. köszönet szavaztassék Ráth Károly vándorgyűlési elnöknek Rainiss Mátyás a székesfehérvári iparos ifjusági egyesület elnökének, gróf Zichy Jenőnek, Gelléri Mórnak és (külön küldöttség által) Havranek Jó- zsef polgármesternek.

Délben a vándorgyűlés a Vörösmarty-körben bankettet tartott. Jelen voltak gróf Zichy Jenő és Ráth Károly is. Az első felköszöntőt Benkő Ist- ván mondá király ő felségére: utána gróf Zichy Jenő a királyasszonyt s Rudolf főherceget életé:

Pribék Antal József főhercegért, Lessis Miska gr. Zichy Jenőért, a kiállítási elnök Ráth Károlyért s Grünwald József (debreceni hírlapíró) Zichy Jenő és Károlyi Pista grófokért. A társaság a legjobb hangulatban oszlott szét.

A székesfehérvári kiállítás.

— Junius 4.

Dacára a szeles, kellemetlen időnek a látogatás ma is nagy mérveket öltött. — Már a reggeli vonatok megérkezése után a főépületek érdekesebb termei zsufolva voltak. A budapesti állami tanítónképző növendékei — számra nézve mintegy 80-an — második vonattal megérkeztek és igazgatónjuk, valamint több tanítónő vezetése mellett csoportonként indultak a kiállítás megismerésére. A magyaróvári gazdintézet növendékei is testületileg érkeztek meg a kiállítás tanulmányozására. A készthelyi gazdasági intézet növendékei három tourban érkeznek a kiállításra. Az első tour — harmincan — holnap reggel érkezik ide.

Az előmunkáló jury legtöbb tagja ma megérkezett. Zichy, Szvetenay, Keleti Károly, Havranek, Lederer, Boné, Hollán tábornok és többen, mint a bizottság tagjai, ma tanácskoztak és megállapították az egyes csoportokra eső kitüntetések mennyiségét és minőségét. A bíráló bizottság holnap reggel 10 órakor alakul meg a jury-pavillonban. A XIV. csoportba mint bíráló utolag Rainer Ferenc választott meg Szegedről. A többi fő- és alcsoportok teljesen komplettek, a mennyiben a végrehajtó bizottság a juryból leköszönt szakfelek helyét alkalmasan pótolja.

Az osztrák kormány küldötte: Kaltenecker cs. kir. tanácsos ma ide érkezett. A kiállítás megtekintése után úgy nyilatkozott, hogy sokkal többet látott, mint iparunktól várni lehetett. Általában megelegedettnek látszott a helybeli vasúti pénztárnok ellen a közönség részéről számos panasz hangzik. A közönséggel szemben durva bánásmódot tanúsító hivatalnok ellen illetékes helyen feljelentés történt.

A jury-pavillonban ma délután 3 órakor Lukácsy Sándor felhívására a hazai kertipar érdekelte tanácskozmányt tartottak egy országos kertészeti egyesület alakítása tárgyában. A minisztériumhoz felterjesztett, de módosítás végett visszaküldött szabályok megvitattak és az egyesület megalakulása érdekében a kezdeményező elhatározás meghozatott. A gyűlés Lukácsy Sándort kérte fel az ideiglenes szervezési teendők teljesítésére.

SZINÉSZET.

Kézdi-Vásárhelytől 1879. jun. 4-én.

Szombaton (máj 31.) „Niniss“ énekes bohózat, meglehetősen gyérközönség előtt adatott. Magára a darabra nézve az a szerény észrevételünk van, hogy — nem Vásárhelyre való. Ezen állítás indokolása azok előtt, kik viszonyainkat ismerik, úgy hiszem fölösleges. — Szerepeiket helyes felfogással és ügyes alakítással játszták; Zádor Zoltán (Gregoir, furdetó), Benkő Jólán (grófnő), Kazaliczky (Anatol) és még tán Komáromy (Korniszky gróf). Ez utóbbinak arcjátszával azonban nem vagyunk egészen kibékülve. Az énekek is elég csinosak és élvezhetőek voltak.

Vasárnap (junius 1.) „Dobó Katica“ történeti népszínmű, Tóth Kálmántól. — A címszerepet (Dobó Katica) Benkő Jólán játszotta elég sikerülten; tőle azonban többet vártunk volna. Ugy látszott, hogy nem találja magát teljesen bele szerepébe. Kazaliczky (Dobó) szépen játszott, de ellene is van ezuttal kifogásunk, s ez az, hogy sokkal fiatalabbnak volt maszkírozva, mint kellett volna, s mint minő Dobó a valóságban volt. Egy csepp hajlandóságot sem éreztünk elhinni, hogy az a fiatal, daliás alak atyja lehetne Katicának, annál kevésbé, minthogy az akkori mozgalmak idők és terhes honfi gondok korán megöszíthették az igaz hazafiak fejét. Szathmáry (Balassa Bálint) igen jó alak volt és csinosan játszott. Komáromy (Homónai uram) kifogástalan volt kulacsfordozójával, Sebestyén gazdával (Zádor Zoltán) együtt. A szereplők közül leggyaralóbb volt Morvay (Hegedűs) főleg azon jelenetében, midőn árulási terve meghisulván, Homonnay uram által kényszerítették, hogy a vár ablakán kiugorjék. E salto mortalehoz is csak oly arcot vág, mint ha valami egyszerű gymnastikai figurát akarna produkálni. Eltekintve ettől az előadás általában igen jól sikerült, s a mellette alakok is jól viselték magukat. A szép számú közönség részéről elismerésben nem is volt hiány.

Hétfőn (junius 2.) Csepreghy Ferenc népszínműve a „Sárga csikó“ adatott szintén szép számú közönség előtt. Leszámitva egypár hibát, az eddigi előadások között ez a legsi-

kerültebbek egyike volt. Ugy látszik, Sztupa ur társulatának a népszínművek mind igen jól sikerülnek. K. Nagy Róza (Bakay András leánya. Erzsike) szívvel-lélekkel játszott, talán éppen az volt a baj, hogy nagyon „akart.“ Nekünk legalább az a nézetünk, miszerint ha nem „akart“ volna oly nagyon, az író által festett Erzsikét több természetességgel és hűséggel adta volna. Dalai — egynek kivételével — elég jól sikerültek s meg is újráztattak. Csak az kár, hogy ének közben olyan furcsán, s éppenséggel nem egy szerény falusi leányhoz illőleg kancsingat a közönségre. Atyja Bakay András uram (Komlosy) igen jó színpadi alak; kár hogy a monoton hanghordozás, merev magartartás és szegletes mozdulatok tőle elváhatlanoknak látszanak. — Dícsérettel kell azonban megemlékeznünk Kiss Pi-tárról (Csorba Laci), a kin igen meglátszott, hogy szerepének tanulmányozására, nagy gondot fordított. Énekei is tetszetek kivált a „Befűtött az utat a hó.“ Kis Pista még fiatal, kezdő színész, de már is elmerjük róla mondani, hogy van benne tehetség, s hogy szorgalmas tanulmányozás mellett, főleg a népszínművekben még sokra viheti. Szathmáry, mint „Icig“, a közönséget folytonos derűtségben tartotta. Kár, hogy a remekül sikerült zsidó hanghordozáshoz az orrának is nem kölcsönözött egy kissé keletesebb jellegűt. Kazaliczky, Csorba Márton csikos gazda szerepében igen érdekes jelenség volt, akár játékát, akár maszkjait tekintve. Előbbi igen érdelem teljes, át gondolt, utóbbi pedig szerepével, teljesen öszhangzó is sikerült volt. Nézetünk szerint csak azt nem cselekedte helyesen, hogy utolsó jelenetében Bakay urammal a pusztabíró és fia jelenléte dacára — a kiknek pedig mit sem szabad az egészről tudni — oly tulságos hangosan értkeztet, mondhatnám deklamált, a helyet, hogy elfojtott hangon beszélt volna. Ami Komáromit és Norvayt illeti, előbbi elég jó pusztabíró, utóbbi pedig tűrhető „kamasz“ (Peti) volt. Végül nem szabad megfedkezünk Zádorról (csárdás gazda) a „Hólyagosban“, ki — úgy látszik — igen tehetséges tagja a társulatnak, s szerepeiben ügyességet, gyakorlatosságot tanúsít. Ugy szintén Sztupánéről sem, aki mint „Csorba Mártonné“ egészen jól bele találta magát szerepébe. A mellékszereplők is kivétel nélkül megállták helyeiket. —

Ismételten mondhatjuk, hogy Sztupa urhoz kötött várakozásunkban nem csalódtunk, miért is méltán ajánljuk öt és derék, jól szervezett társulatát közönségünk szíves figyelmébe.

Pattantus.

KÜLÖNFELEK

Földmívelés, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter által állandó gazd. tudósítói tiszttel megbizattak: Fogarasmegye területére: az árpási, fogarasi és sárkányi járásban Lázár Jakab és a törcsvári járásban Metian Traján.

— Udvarhelymegyei házi ipar és ipari oktatást terjesztő egyesület alapszabályai, a magyar királyi belügyminisztérium által, folyó évi 23,335. szám alatt, a bemutatási záradékkal elláttattak.

— A brassói k. vásárhelyi vonalon közlekedő hetenként négyszeri mallepostáját mellett fennálló hetenként háromszori egyfogatu küldőncpostáját helyett f. hó 15-étől kezdve hetenként háromszori kétfogatu Cariolpostáját rendeztetik be, mely kocsi postai küldeményeket is fog közvetíteni. Mi ezennel köztudomásra hozatik. Nagy-Szeben, 1879. junius hó 3 án. A m. kir. postaigazgató F o l é r t.

— A nőegylet f. hó 8-án tartandó majálisára a piacon 3 kocsi fog állani a közönség rendelkezésére. Ezen kocsi 20 kr. díj mellett szállítják részt venni szándékozók a majális helyiségéhez.

A helybeli önkéntes tűzoltó egyesület igazgató választmánya f. hó 5-én tartott gyűlésén vizsgálat alá vette az ugyanezen hó 2-én rendezett majálisról, a rendezőség által benyújtott számadást; mely szerint az összes bevétel 113 frt 80 kr. kiadás 39 frt 50 kr., maradt 74 frt. 30 kr. Miután előre megállapított belépti díj nem volt, hanem a jelzett összeg a rendezők által kibocsátott aláírási iven gyűjtetett össze, ezen kimutatás azon megfigyeléssel adatott át a titkárnak, hogy az adakozók nevei közöltessenek e lap hasábjain, hogy egyenként megköszönhessenek, miszerint az egyes adományok lelkiismeretesen feljegyeztettek: Jancsó Albert és Fábán György gyűjtő ivén Császár Domokosné, Gyárfás Sámuelné, Nagy József, Tóth István, Rákosi János Blaskó József, Kis Áron, Kreicher Péter, Molnár Sámuel, Molnár Sámuelné, Kosztján Győző, Bartha Bénéám, Kovács Bálint, Bogdán Emil, Bogdán Arthur, Császár Sándor, Kupferstich József, Matsek Ferenczné, Fábán Györgyné, Balog György, Zajzon Károly, Bálint Károly, Bogdán Istvánné, Bogdán Andrásné, Berkeci Jánosné, Fülöp Jánosné, János Miklós, Kovács Bálint, (Kovács) Tankó János, Eglmayer Adolf, Szilágyi Ferenc, Fogolyán Lukács, Benedek János, Bikfalvi Ferenc, Nagy Károlyné, Benkő Jánosné, Szász Izsák, Kőrösi Károly, Schwartz Frigyes 1—1 frt. Bene József 60 kr. Sas Miklósné Kis Jánosné 60—60 kr. Potocky Manó, Bikfalvi István, Keresztes Sándor, Udvari Károly, Kiss Ödön, Geier (örmeister), Binder Márton, Platsintár Lukács, Csákány Sándor, Cseh Ferenc, Fogolyán

Lukács, Izsák Miklós, Deák A, Nagy Elek, Patkai Aron, Kafka Józsefné, Sequenz Gáspár, Sequenz Gáspárné, Antalú Elek, Bene Józsefné, Klein Bénéám, Márkos Bálint, Molnár Lajos, Molnár Lajosné, Császár József, László Károly, Szigeti Sándor, Ruzs Róza, Jabab János, Császár Ferenc, Kovács István, Kovács Istvánné, Szabó Dávid, Beteg Bálint, Künle Teréz k. a., Müller Emilia, Ferenci Ferencné, ifj. Császár Bálintné 50—50 kr. Teleki Károlyné, Gyárfás András, Domokos Albert, Farkas András, Jakab Jánosné, Bedeházi Dávid 40—40 kr. Teleki Károly, Gyárfás Andrásné, Keresztes Dénesné, Karácson Perenc, Szinte Ignác, Szabó Dávidné, Erős János, László Károlyné, Elner Ida, Gyárfás József, Gyárfás Sándor, Nagy Miklós, Hmar Ferenc, Cintos Józsefné 30—30 kr. Szabó Dávid, Biró Mihály, N. György, Szablik Ferenc, Kocsis Károly, Jakab kőfaragó, Szilvester Lajos, Borbély Mihály, Domokos Sámuelné, Szántó, Koszti, Gyárfás Sándor, Kósa József, Kofrón Ferenc, Vetési József, Lasanci, Kovács A. Veres Róza, Gyárfás Klára, Gyárfás Jula, Kurmesz Kata, Császár Lajos, Kósa Elek, Hidvégi György, Mihály József, Nagy Sára, Benovics Antal 20—20 Márkus Sándor 12 kr. Kovács Sándor 13 kr. Künle Tivadar 15 kr. Mentovics Ferenc, Kozma István, Szentgyörgyi Miklós, Barabás Lászlóné, Koszti Izra, Nagy Mihály, Szablik Ferencné, Molnár János, Mezei Jula, Botos Elek, Király Józsefné, Tüzes István, Lepedus György, Gác Mihályné, Tóth Bálintné, Dánér Bálintné, Bernstein Samu 10—10 kr. Kozma Lajos 3 kr. Pösl Ede 5 kr. Lőrinc Lajosné 5 kr. Borbély József 8 kr. Budai Jánosné 4 kr. Csákány Dénesné 5 kr. Játékból bejött 78 kr. Váncsa György ivén; Kelemen Lajos, Benedek János 5—5 frt. id. Császár Bálint 2 frt. Mr. Szász Károly, Beteg Bálint, Vásárhelyi Sámuel, János Dávid, Jancsó Albertné, Bikfalvi Ferenc, Gyárfás Lajos főjegyző 1—1 frt. Kovács Gábor 50 kr. Bartos Domokos 40 kr. Bikfalvi Róza 20 kr. Benedek János ur Ivén: Dr. Albu Mózes ügyvéd 5 frt. Sükösd Tamás, Mihály Elek, Kozma János, Nagy István, Sára Tamás, Gál Antal, Adler Henrik, Kis Dénes, Császár Domokos, Csutak János és neje 1—1 frt. Salati András 70 kr. — Kelemen Imre, Györbíró Ferenc, Antal Dénes 50—50 kr. Svovoda János 30 kr. Az elősorolt fontos jegyzék, s egyszersmind a rendezőség fáradságtalan munkásságáért jegyzőkönyvileg köszönetet szavaztatik. Az igazgató választmány megbízásából kiadta

B e n e J ó z s e f, titkár.

— Hymen. Erdélyi Károly, a kézdi-vásárhelyi felső népiskola igazgatója e hó 5-én tartotta esküvőjét Nagy Mária urhölgygel. Áldást kívánunk a művel. pártnak.

— Tisza Kálmán az utolsó padban. Tegnapelőtt délután a budapesti jogi egyetemen híre támadt, hogy Tisza Kálmán az első számú tanteremben hallgatja a jogtudományi vizsgálatot. Valóban ott ült az utolsó padban, simogatva ősz szakállát, hallgatta, mennyit tud a fia, a ki már két közönséges hallgatóval — izzadott.

— Segesvárt a múlt héten egy ház kijavításánál foglalkozó munkást egy bedült fal agyorította, egy más munkást pedig veszélyesen megsebesített.

— Dévától jelentik, hogy ott pünkösdi első napján délután 5 óra körül valóságos felhőszakadás volt, mely egy egész óráig tartott. Az apró patakok mind kiöntöttek s a környéken sok kárt okoztak. Jég is esett azonban a növényzetben szembevetendő kár nincs. Hétfőn virradóra Déván ismét nagyzivatar, menyődörgés és eső hat.

— Földművelés. A bonyhai határban, mint a „Somogy“ írja, egy több holdra menő földterület oly mélyre lesüllyedt, hogy 4—5 öl magas fáknak csak a koronája látszik ki a földből.

— Miletics leányát a királyi igen kegyelmesen fogadta s bécsi lapok szerint kiállítás van arra hogy Miletics közelebb kegyelmet nyer.

— Soldosné Nyiregyháza nagyszerű fogadtásban akarják részesíteni. Mint az ottani lap írja a fogadtatásról nézve a következő megállapodás történt: Egy négy (vagy 10) tagú küldöttség Debrecenbe megy a művésznek elé s ott adja át a város legelső üdvözlését. A nyiregyházi pályaudvar földszintű lobogókkal és a művészről rövid beszéddel fogadják. A „közönség“ a művésznek elébe megy s 40—50 hiatón és kocsin bekiséri a városba, hol Soldosné egyik uri háza vendége lesz. Megérkezése estén éjjeli zene. Másnap diszebed és diszvacóra Sóstón. A színház helyárait Soldosné vendégszereplése alatt jelentékenyen fölemelik: egy, páholy négy elő adásra, 40 frt. A bérletjegyeken Soldosné legujabb arcképe lesz látható, hogy a közönségnek e nevezetes napokból állandó emléke maradjon. Mindezt a „vidéki nemesség“ 12 tagból álló választmánya intézi, mely „Soldosné-enquete“ címen tartja üéseit Nyiregyháza. Soldosné junius 11. 12. 14. és 15-dikén lép föl Csóka Sándor társulatánál mely már régebben Nyiregyháza szerepel.

— Csodás eset. Az endrődi határhoz tartozó csülki pusztán egy 24 méter hosszú épület pitvarában múlt hó 22-én többen voltak juhászok, velők egy 10 éves fiú és egy eb. A fiút, a ki mint egy 2 méternyire volt, a többtől, egyszerre villám érte s fél fejétől lefelé, haját és fülét, majd a mellét a rajta levő ruhát belől megpörgölte. Egy és

fél óráig volt a fiu elalélva, ezután életre jött, de eszméletre csak sokára. Másnap midőn a községi tisztí orvos is megvizsgálta, már nem volt semmi baja. Nem emlékszik rá, mi és hogyan történt vele. Az ebet is érte a villám, de az meg is dögölt. Az egész épület porrá égett.

— **Uj barlang.** Nagyváradon a Püspök- és Felix-fürdőktől alig háromnegyed órai távolságra a premotrei rend birtokán egy gyaníthatólag téres barlangot fedeztek fel kőöntés közben, melynek még csak nyílása ismeretes. A tett vizsgálódási kísérletekből az derül ki, hogy a föld mélyében 35 ölre lehet haladni, míg a leeresztett kőtel talajra talál; s mint a jelekből ítélni lehet, a barlang csepkő képződményeket tartalmaz. E felfedezés a két fürdő jövőjére nézve is igen fontos eseményül szolgálhat, mert ha igen kevés költséggel a barlangnak bejárás nyitatték, az a legkelembesebb kirándulási helyül szolgálhatna a fürdővendégeknek. A barlangot legközelebb megvizsgálják.

— **Elyelte a hamis pénzt.** Friedmann Jakab, mesterségénél fogva timár, a városligeti tüzitéren egy kofától szent János kenyeret vásárolt. A kofa csak aztán vette észre, hogy hamis egyforintosból adott vissza, a midőn Friedmann már eltávozott. A megcsalt asszony lármájára még a tettest uton érték, de az összezsúdulás közben a nála levő hamis bankókat elnyelte. A mire Beiml rendőrbiztos a színhelyre jött, nála csupán 25 frt jó bankó találtatott. Természetes, hogy most már ő adja ki magát megcsalottnak, mert a rendőrség elé állítva, azt monja, hogy nála több hamis pénz nem volt és azt ő is úgy kapta. Az ügyészség elé állítatik.

— **Az endrődi határhoz tartozó egyik pusztán m. hó végén a juhászok a nagy zivatar elől egy nagyobb épület pitvarába menekütek.** Egyszerre a villám közéjük ütött. Épen a pitvar közepén álló kis fiut érte s rajta végigszaladt, megpörzsölve ruháját haját fülét és két karját. A kis fiu elbukott s mindenki holtan hitte. De mily nagy volt a meglepetés, mikor másfél óra letelte után a gyerek felnyitotta szemét és talpraállott. Azóta nincs semmi baja, de sőt nem is emlékszik semmire vissza.

— **Mai számunkból a „Senki gyermeke” című elbeszélés vége térszúke miatt kimaradt.**

Érték- és váltó-dr-folyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén június 6.

Magyar aranyjárdék	95.20
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	—
„ földtehermentesítési kötvény	118.50
„ „ „ II. „ „ „	119.25
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	84.25
„ „ „ 1876. évi államkötv.	75.—
„ vasuti kölcsön kötvény	111.25
Temesvári „ „ „	55.83
Erdélyi „ „ „	77.95
Osztrák egys.-államadósság papírban	68.10
Szőlődezmaváltsági „ ezüstben	87.—
„ aranyjárdék	79.60
1860. államsorsjegy	127.—
Osztrák nemzeti bankrészvény	833 —
„ hitelintézeti „ „ „	267.50
Magyar hitelbank	252.25
Ezüst	—
Cs. kir. arany	5.48
Napoleon'd'or	9.26
Német birodalmi márka	57.—
London	117.—

Felelős szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Máromszéken Kilyénbe 200 hnyi szántó és kaszáló gazdasági udvarral haszonbérbe vagy részben mivélésre több évre kiadó.

Értekezhetni tulajdonos Székely 3—3 Gergelylyel.

Hirdetmény.

Alólirott a t. közönségnek tudomására hozza, hogy egy csinosan kiállított temetkezési

gyászokcsit

rendezett be több rendbeli díszítékekkel, melyre a nagyérdemű közönség figyelmét tisztelettel felhívja.

További talitia, hogy egész temetéseket is elvállal jutányos áron Kézdi-Vásárhelytt.

2—3 Györbíró Lajosné

Cséplő gépeket

1, 2, 3 és 4 igäserőre berendezve, szalmarázával rostával és tisztító készülékkel, faállványon vagy egészen vasból, a legújabb szerkezet szerint, Budapestről vagy Bécsből olcsón és bérmentesen szállít és a szolid kivitelért felelősséget vállal

Ph. Mayfarth & Comp. majnai Frankfurtban.

Szolid és értelmes agensek felfogadhatnak 5—

Sz. 1445|879.

Pályázati hirdetés.

Brassómege alvidéki járás szolgabirája részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint P r á z s m á r (Tartlau) nagyközségben az eddigi főjegyző Gross Lőrinc nyugdíjaztatása által a főjegyzői állomás üresedésbe jött.

Ezen, esetleg az aljegyzői állomás betöltése iránt, a pályázat ezennel kihirdettetik.

A főjegyzői állomásra a következő rendszerített illetmények vannak összekötve:

évi fizetés	475 frt — kr.
évi pótlék	200 frt — kr.
évi laktör	50 frt — kr.
összesen	725 frt o. é.

Az aljegyzői állomással össze van kötve:

évi fizetés	400 frt — kr.
évi laktör	50 frt — kr.
összesen	450 frt o. é.

Magán felek számára készített munkálatokért az illető jegyző a fennálló szabályok szerint díjaztatik.

Pályázni kívánók, kellően felszerelt folyamodványukat f. hó 28-án d. u. 6 óráig alóliirthoz beadják.

Eöldvártt, 1879. június hó 5-én.

Pildner Ferenc,
szolgabíró.

ÉRTESESÍTÉS.

Tudatni kívánom a nagyérdemű közönséggel, hogy nálam kész férh-ingek kaphatók a legjobb minőségben az alábbi árak mellett:

Chiffon ingek 1 frt 20 krtól 2 frt 20 krig.
Oxford „ 1 „ 20 „ 2 „ — „
Karton „ 1 „ 30 „ 1 „ 60 „

Tisztelettel értesitem egyszersmind a t c közönségét, miszerint megrendelések után készítek tartós munkával a legrövidebb idő alatt női ingeket, kötényeket és minden néven nevezendő fehéreműket a lehető legjutányosabb árban.

Vidéki megrendeléseket elfogadok s minta után pontosaa teljesítek.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva, maradtam tisztelettel K.-Vásárhelytt, 1879. június 3.

1—4 **Csutak Lászlóné**
Lakásom a Szöcs Mihály-féle házban a piacszoron

Umrath és társa Prágában,
gazdasági gépgyárasok ajánlják solid kivitel, nagy munkaképesség és tiszta cséplés által előnyösen ismert specialitásaikat:

Kézi- és vonó erőre berendezett cséplő gépekben,

1—8 ló- vagy ököerőre berendezve, szállítható vagy álló minőségben. Továbbá különböző nagyságban gyártunk szilárd szerkezetű

Tisztító-malmokat, szecskavágókat, daramalmokat stb

Illustrált árjegyzékeket minden nyelven bérmentesen küldünk. 11—20

Szépség!!

A arcszin fiatal üdesége!

Felülmulhatlan és nélkülözhetlen szappannak bizonyult be és általánosan elismert tette hölgyek és urak által a kitünő párisi Dr. LEJOSSE-féle

SAVON RAVISANTE

ez a legjobb és leghirnevesebb mosdószappan a világon; a ki egyszer megkísértette, az soha többé nem használ más szappant.

A hatás biztosítottatik.

— Egy darab ára 50 kr. —

Felülmulhatlan bőrszépítő szernek lett a hölgyvilág által általánosan elismerve a hivatalosan megvizsgált, kitünő ártalmatlan valódi

Ravissante

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Ezen világhírű bőrtisztító szer valamennyi szépségítő szer között leghirvebb és leghatásosabbnak bizonyult szeplők, napégés, rezesség, sárga foltok, valamint minden bőrtisztatlanság biztos eltávolítására.

A RAVISANTE az arcszinnek feltünően szép halvány rózsaszínű, bársonyszerű fiatal üdeséget ad, a bőrt és kezeket vakító fehérségüvé és gyöngéddé teszi, hűsítő és felüldítőleg hat s gyöngéd bőrt szerez, a legkésőbbi öregségig

Budapesten valódi minőségben kapható. **Török József** gyógyszerész urnál királyutca 7. szám. Sepsi-Syentgyörgyön **Ötves Pál** és **Betegh Bálint** urak gyógyszerertárában.

Központi szétküldési raktár: **Schwarz Henrik** nél, (Budapest, muzeum-körut 41. sz.) 44—50

Bécsi árucikkek legolcsóbb gyáriárban

a most nagyon divatozó vászon NŐI KÉSZRUHÁK, u. m: tamborirozott, finom vászon ruhakelméből készült és jól varrott

női slafrokok

darabja 2 frt 50 kr. Kimenő kész ruhák nagyon szép k o s z t ü n ö k, elegans díszítéssel darabja 5, 6, 7 és 8 trt. KÉSZ FÉFI INGEK, fehérek vagy színesek különös finom kelméből és legjobban varva, darabja 2 frt. Megrendeléseknél a nyakbőség szükségeltetik. Ezen gyári árban számított ruhaneműek utánvétel mellett megrendelhetők

Olysai Gabányi Sándornál Bécsben Schmalzheffgasse Nr. 14.

3—7